

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Примљено : 14.1.2019.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу

РЕЦЕНЗИЈА

рукописа „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“

На основу одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу (бр. 286/1-16-2-01) именован сам за једног од рецензената рукописа др Зорана Станковића и др Драгане Станојевић, под називом *Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси*. Након увида у рукопис, задовољство ми је да Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу упутим следећи извештај:

Обим рукописа поднете монографије износи 215 страна компјутерски обрађеног текста формата А4, који је прегледно, логично и систематично структурисан на следећи начин: Предговор, Теоријски приступ, Методологија истраживања, Интерпретација резултата истраживања, Закључак, Литература, Прилози и Регистар имена.

Полазећи од намене, карактера и циља који се жели постићи објављивањем овог рукописа, аутори проблем дидактичких иновација промишљају са теоријског и емпиријског истраживачког становишта. У духу настојања за унутрашњом реформом школе и остваривања тежње да школа промовише активан и позитиван однос ученика према себи и спољњем свету, аутори су се одлучили да проблем дидактичко-методичког иновирања рада школе осветле из угла организационих и медијских иновација. Стога, садржински посматрано, рукопис представља комплексну целину коју чине методски и логички посебни делови о кооперативном учењу, и примени ИКТ и савремене образовне технологије у сегменту мултимедијалног приступа настави, са својим структурним садржајним елементима који обезбеђују суштинско разумевање изложеног. Аутори су користили релевантну савремену домаћу и страну литературу.

Синтетичким презентовањем кључних теоријских сазнања о изабраним дидактичким иновацијама, као базе њиховог квалитетног дидактичко-методичког утемељивања и имплементирања, аутори свеобухватно разрађују допринос ових форми организационог и медијског иновирања наставе за квалитетније васпитно-образовно моделовање наставе. Имајући у виду хуманистичку и конструктивистичку дидактичку оријентацију, они овим дидактичким иновацијама приступају с позиције наше педагошке датости, сагледавајући њихов значај за процес осавремењивања наставе и обезбеђивања оптималних услова за што потпунији развој личности ученика и подстицање њихове активне партиципације у социјалном окружењу.

У овом контексту кооперативно учење је представљено кроз визуру његовог доприноса унутрашњем реформисању школе и унапређивању наставног рада, са фокусом на васпитне ефекте ове наставне стратегије. Они су свеобухватно изложени и емпиријски потврђени као допринос кооперативног учења мотивисаности за школско постигнуће, побољшању самопроцене ученика својих способности, подизању самопоштовања и самопоуздања, унапређењу социјалних односа ученика. Након систематизовано изложених кључних налаза емпиријског истраживања следе одређене импликације и препоруке аутора школским посленицима.

Проблематика образовне технологије је разматрана првенствено са становишта стављања у функцију индивидуализације наставе и њених појединачних модела. Утврђено је да постоји изузетно компитабилан спој између поменутих модела с једне, и наставе и учења уз помоћ компјутера, као централне компоненте савремене информационе-комуникационе технологије с друге стране. Такође, посебна пажња је посвећена мулти/медијима, при чему кључну улогу имају савремена достигнућа медијске дидактике (таксономије, начини и начела употребе мулти/медија, посебно уз помоћ адекватних наставних стратегија). У емпиријском делу овог сегмента, аутори акценат стављају на компетентност реализатора наставног процеса на пољу ИКТ и савремене образовне технологије, као једног од нужних предуслова за иновирање и оптимизацију наставног процеса.

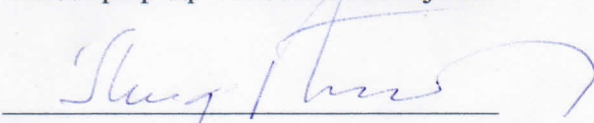
Својим теоријским разматрањима као и емпиријским налазима и, тиме, својим научно утемељеним закључцима и сугестијама за побољшање образовне праксе, аутори Зоран Станковић и Драгана Станојевић својом монографијом „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“ дају оригиналан прилог проучавању основношколске стварности у нашем друштву. У том смислу, понуђени рукопис својом актуелношћу, концепцијом, кохерентношћу садржајне целине, језиком и стилом испуњава неопходне услове категорије научне монографије. Она завређује пажњу стручне и научне јавности као допринос како квалитетном иницијалном педагошком образовању, тако и професионалном усавршавању и развоју наставника. Понуђена монографија покреће на континуирана промишљања постојеће образовне стварности, отвара нова питања и правце њених даљих истраживања у нашим условима.

Имајући у виду досад изложено, са задовољством препоручујем монографију „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“ аутора Зорана Станковића и Драгане Станојевић за публикување и коришћење наставницима, студентима и свима заинтересованима за проблематику унапређивања педагошког рада у школама.

У Београду,

4.1. 2019. године

Акад.проф. др Младен Вилотијевић

Редовни професор Учитељског
факултета у Београду